

Firari Bir Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Aralık 2019

Meczip bir düşün tanrısı olabilir gece...
İninde saklı gizi matem belleyen;
El yordamı seven nice şiir ve hece.
Damızlık bir gölgede saklı belki de mehtap:
Açık ara farkla yıldızlara uzak
Nice tuzak:
Ne de olsa mağdur düşlerin bekçisi şair:
Yaftalandığına biat
İçimdeki iklimi diktiği kadar söküük yüreği.

Damlayan hezeyan
Firari bir aşkın da kazasını kılan
Yanlı yansız nice ferman.
Ektiğini biçse de yüzü gülmeyen;
Şah damarından yakın her içi titreyen gülüşte
Vakur yalnızlığını Yaratan ile paylaşan.
Elemli bir sözlük
Sevgiden yana maruzatı varsa kimin;
Kimliksiz hecelerde devinen kalemin.

Aşkı kıyıma uğrayan yerli yersiz
Yine de sevdikçe sevesi gelir densiz şairin:
Alın terinde umudun ışıldağı
Aşkla yanan yüreğinde
Mutluluğa uzaklığı.
Devran ne töhmet altında
Ne de kırık asası hicabınla sarılı
Meşkin de güncesi.

Sevdalı bir şiire ağıtlar yakan,
Muktedir hüzün
Yalpaladıkça yüreğin hükümsüzlüğü
Kaybolduğuna mı yansın sadece için için?
Yasını tuttuğu ahir ömür
Telaşı belki de kalemin

Azığa almak adına hüznü yükünü.

Devasa çukura düşmeden nimet
Laneti de öteleyen şükür dolu yürek:
Kutsalı sevdanın pare pare
İnfılak eden hangi gölge ise
Acılar da başı gözü üstüne yarım yamalak
Nice gülüşün.
Bir terennüm daha yılgısı yalnızlığın;
Gözleri çakmak çakmak
Ahmak beyitlerin de izini süren aldatılmış şafak.

Ne çemkiren iblis
Ne de kin ve nefret umurunda şairin:
Sevgiyi katık yaptı madem bir kez matemine
Ölümüne gizine ve aşkına sadık
Mahrem imgelerin.
Boyutsuzluğunda saklı coşku;
Azap içinde geçen ömrün dinmeyen rüzgârı.

Fevri sevda
Felek kadar da sadık yarım kalan hayallerine:
Yiyip içtiği hangi müzmin hüznünse
Bağdaş kurmuş bir kez yüreğindeki otağa.
Mazinin meali maden geçen her gün ve gece
Matemin yeknesak hikmetine mi şiar edinsin umudu?
Körelendiği kadar ılık melteminde yağız dizelerin
Kardığı nice güzellik ve insan
Bilir ki Rabbi;
Huzuruna eşlik eder
Ve dile gelir her hamt ettiğinde.

Gönül gözünde sükûn saklı
Sevgiyi baş tacı hüznü de sıra dışı bilip
Kavrulduğu kadar ateşi ile İlâhi Aşkın.
Her beyanı bir hutbe kadar içten
Nemlenen şiire bir kılıf daha biçen yerli yersiz
Haznesinde tıkış tıkış da yürek
Boyun eğdiği yağmurun izinde bir kabulleniş:

Yandıkça yazan;
Yazdıkça yanan her hecede saklı gönül gözü
İhbar ettiği elbette içindeki gizin savurduğu nice gözyaşı.